

Δασική αναψυχή στον ΤΑΪΓΕΤΟ

Γιάννης Λάσκαρης

- ✓ Το εγχείρημα στις ΣΙΛΙΜΠΟΒΕΣ
- ✓ Δασική Αναψυχή και Οικοτουρισμός
- ✓ ΛαδοΚαρβελιώτικο Γεφύρι
- ✓ Οι κατασκηνώσεις και ο καταλυτικός τους ρόλος στην αναγέννηση του Ταϊγέτου
- ✓ Παρατηρητήρια
- ✓ Τα χωριά ως Παραθεριστικά κέντρα
- ✓ Ιερά Μονή Μελέ

Μάρτιος 2025

Είδα τον Ταΰγετο να καίγεται δύο φορές και πάντα πίστευα πως μόνο η έγνοια του και η ανθρώπινη παρουσία θα αποτρέψει να καεί και τρίτη φορά όσο ζω. Τότε συνειδητοποίησα πόσο συνέβαλλε η παρουσία ανθρώπων που έζησαν και βίωσαν τη δασική αναψυχή στην ευρύτερη περιοχή που ονομάζεται ΣΙΛΙΜΠΟΒΕΣ, ένας γραφικός οικισμός που πρέπει να φιλοξένησε μέχρι τις αρχές του 80 εκατοντάδες φίλους του βουνού. Ήταν και ένας από τους λόγους που ο Ταΰγετος δεν κινδύνεψε εκείνα τα καλοκαίρια. Η ανθρώπινη παρουσία που συνοδεύεται με σεβασμό στο βουνό απέτρεψε όσα η εγκατέλειψη έφερε σε αυτό, τα επόμενα χρόνια.. Εγώ πέρασα τα καλύτερα καλοκαίρια σε χωριό του Ταΰγétου και στις κατασκηνώσεις κοντά στο Τουριστικό. Θεώρησα χρέος να εδραιωθεί η επιστροφή της Καλαμάτας, της Σπάρτης και όχι μόνο στον Ταΰγετο οπότε και πήρα την πρωτοβουλία για δράσεις δασικής αναψυχής με σημείο εκκίνησης το Τουριστικό με στόχο να συμμετέχουν φίλοι της ήπιας πεζοπορίας και του βουνού. Μεγάλη ήταν η συμβολή της **Αθηνάς Μασουρίδου** του συλλόγου που είναι πρόεδρος (Απανταχού Λαδαίων) όπως και παλαιών φίλων και καινούργιων που γνωριστήκαμε μέσα από τις δράσεις αυτές. Το βιβλίο αυτό αποτελεί απλά μια παρότρυνση για δασική αναψυχή. Αναφέρεται σε ελάχιστα δείγματα δασικής αναψυχής που όμως τα προτείνω σαν μια αρχή αλλά προτρέπω να γνωρίσουν όλοι και το μικρότερο χωριό του Ταΰγétου να επισκεφθούν όλα τα ιστορικά γεφύρια του, να περπατήσουν σε όλους τους δασικούς δρόμους του και τα μονοπάτια του και να γευματίσουν σε όλες τις ταβέρνες του. Ο Ταΰγετος από μόνος του είναι η επιτομή της ολιστικής προσέγγισης ενός μαγικού τόπου.

Γιάννης Λάσκαρης (μέλος της πεζοπορικής βιωματικής ομάδας ΤΑ ΓΕΡΑΚΙΑ)

Σιλίμποβες Ταΰγétου: Επίκεντρο Δασικής Αναψυχής και Οικο – περιηγήσεων

Οι Σιλίμποβες ένας μικρός οικισμός του Δήμου Καλαμάτας, που υπάγεται στην Κοινότητα Λαδά, κερδίζει το ενδιαφέρον της νέας τάσης όσων αναζητούν δράσεις δασικής αναψυχής και οικοπεριηγήσεων. Με ένα εκτενές αφιέρωμα η σελίδα κοινωνικής δικτύωσης «Στην ομορφιά που χάνεται», σε συνεργασία με τις «Αρχιτεκτονικές Διαδρομές Μεσσήνης», κατέγραψαν ένα πλούσιο οδοιπορικό με αναφορές και φωτογραφίες από τις Σιλίμποβες και το παρουσιάζουν διαδικτυακά.

Η προνομιακή θέση του χωριού, στην καρδιά του Ταΰγétου και επί της εθνικής οδικής αρτηρίας που συνδέει Καλαμάτα-Σπάρτη, δίνει το «δικαίωμα» να διεκδικήσει ξανά την παλαιά του αίγλη. Είναι γνωστό πως κάποιες δεκαετίες πριν αποτέλεσε τόπο δασικής αναψυχής με δυναμική διαμονής για Μεσσήνιους και Λάκωνες. Καθώς το βουνό αποκτά ξανά τη γοητεία που το διακατέχει, μετά μια σειρά μεγάλων φυσικών καταστροφών και καθώς οι συνθήκες ζωής στην πόλη πολλές φορές ωθούν το σύγχρονο άνθρωπο σε δράσεις για ευεξία και αναζωογόνηση και επιστροφής στη φύση, οι Σιλίμποβες με τις πολλές διαδρομές στη φύση που ξεκινούν από τον οικισμό γίνονται σημείο αναφοράς και επίκεντρο.

Σήμερα, κοντά στις Σιλίμποβες, βρίσκεται το Τουριστικό του Ταΰγétου και εντός του οικισμού μία από τις παλαιότερες παραδοσιακές ταβέρνες της Μεσσηνίας (λειτουργεί από το 1978). Επίσης, στη διαδρομή από Καλαμάτα για τις Σιλίμποβες υπάρχουν αρκετά καταστήματα εστίασης, αλλά και σημεία πώλησης τοπικών προϊόντων. Η δε φιλοξενία των κατοίκων του οικισμού, σε συνδυασμό με την απέραντη φυσική ομορφιά του Ταΰγétου, προσφέρει στιγμές γαλήνης στον

περιηγητή. Οικο-περιπατοί μπορούν να πραγματοποιηθούν στους δεκάδες δασικούς δρόμους που ξεκινούν από τον οικισμό, με αυτόν που ξεκινά για τον Προφήτη Ηλία να ξεχωρίζει. Σύντομα θα πραγματοποιηθεί ανοιχτή πεζοπορική εξόρμηση.

Δασική αναψυχή και Οικοτουρισμός στον Ταΰγετο. Η «επι» στροφή της Καλαμάτας στο βουνό.

Την εποχή του εγκλεισμού εξαιτίας του κορονοϊού και της γενικότερης επίφοβης στάσης πολιτείας και πολιτών για την διάδοση του ιού στην Ευρώπη παρατηρήθηκε μια μεγάλη στροφή στην Δασική Αναψυχή. Καθώς ο συνωστισμός είναι φαινόμενο άγνωστο για τις δασικές και φυσικές εκτάσεις αναπτύχθηκε μια μεγάλη ροπή στον οικοτουρισμό και φυσικά υπήρξε μεγάλη αφορμή αυτό να αξιοποιηθεί με μέριμνα να μην διασπαστεί η ισορροπία στη φύση, για τουριστική αξιοποίηση και στροφή σε ήπιες μορφές ή αλλιώς εναλλακτικές μορφές τουρισμού. Η Ελλάδα άρχισε ξανά να ανακαλύπτει την αξία των δασών για την ευεξία και την ψυχική «ενδυνάμωση» των κατατρεγμένου από την ζωή στα αστικά κέντρα σύγχρονο πολίτη. Με απλά λόγια στην επικράτεια της χώρας ξεκίνησε μια στροφή προς το βουνό και τα δάση και στην Καλαμάτα μια επι της ουσίας επιστροφή χωρίς όμως να γίνει μια σημαντική αξιοποίηση της επιστροφής αυτής παρά κράτησε για μικρό διάστημα. Αναφέρομαι στον όρο επιστροφή καθώς οι κάτοικοι της Καλαμάτας κάτι δεκαετίας πριν ήξεραν πολύ καλά την αξία του Δάσους και της εμπειρίας να αφιερώνεις μέρος των διακοπών σου σε αυτό. Στον Ταΰγετο τόσο στο Δάσος της Βασιλικής όσο και στην περιοχή κοντά στις ΣΙΛΙΜΠΟΒΕΣ εκατοντάδες καλαματιανοί και κάτοικοι της ευρύτερης περιοχής περνούσαν σε καλύβες τα καλοκαίρια τους συλλέγοντας μοναδικές εμπειρίες από ένα άθικτο φυσικό περιβάλλον. Παράλληλα λειτουργήσαν και πολλές παιδικές κατασκήνωσης που αποτέλεσαν και μια μορφή μύησης από μικρή ηλικία στην αξία του βουνού. Μπορεί τότε η έννοια της ολιστικής προσέγγισης να μην είχε κάνει την εμφάνιση της όπως και ο όρος μάρκετινγκ όμως και ταβέρνες υπήρχαν και υπαίθρια πωλητήρια τοπικών προϊόντων έβρισκες και διαδρομές αναψυχής υπήρχαν μέσα από τους φροντισμένους δασικούς δρόμους. Δυστυχώς σήμερα αυτή η μεγάλη επαφή του μέσου πολίτη με το βουνό έχει εξαϋλωθεί. Οι καταστροφικότερες φωτιές στον

Ταΰγετο δεν είναι τυχαία κατά την προσωπική μου άποψη πως συνέβησαν την εποχή που το βουνό σχεδόν εγκαταλείφθηκε ή άρχισε να αγνοείται. Όμως ο Ταΰγετος στέκει ακλόνητος γεμάτος γραφικά χωριά ταβέρνες αξιοθέατα, εκκλησιαστικά μνημεία και γεφύρια και φυσικά πολλούς άνετους δασικούς δρόμους για περιήγηση όλης της

οικογένειας. Μονο κερδισμένος μπορεί να βγει ο σημερινός κάτοικος της Καλαμάτας αν εντάξει στο πρόγραμμα των περιηγήσεων του τα χωριά του Ταΰγετου τα μονοπάτια και την επαφή με ένα μοναδικό και σπάνιο περιβάλλον. Στον Ταΰγετο μπορείς να περπατήσεις δέκα χιλιόμετρα και να μην αισθανθείς κόπο. Το δοκίμασα πρόσφατα όταν μετά από πολλά χρόνια πήρα με παρέα τον δασικό απέναντι από το ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟ για τον Προφήτη Ηλία και τον Προφήτη Ελισαίο. Τέτοιες υπέροχες διαδρομές, στεφανωμένες από τα ψηλά και αγέρωχα δέντρα του Ταΰγέτου, με απρόσκοπτη θέα άλλοτε στη Λακωνία ,άλλοτε ακόμη

Δασική Αναψυχή στον Ταΰγετο-Μέρος α!

και στον Μεσσηνιακό κόλπο θα συναντήσεις από αυτή τη κομβική θέση στο Τουριστικό πολλές. Αξίζει λοιπόν να ξεκινήσουμε να σκεφτόμαστε την επιστροφή στο βουνό και όχι μόνο για να διαφυλάξουμε την ψυχική και σωματική υγεία ή την παραγωγική δράση του βουνού για το είδος μας αλλά γιατί το έχουμε χρέος που και πάλι εμάς θα ωφελήσει.

Παραθεριστικά χωριά και δασική αναψυχή: Μια ελπίδα φωτός για την ύπαιθρο

Σε μια εποχή που η οικονομική δυσπραγία κυριαρχεί και ο μέσος Έλληνας δεν μπορεί να ανταπεξέλθει σε μια ουσιαστική για τη ψυχική του γαλήνη και σωματική ευεξία ανάγκη και μιλώ αυτή για διακοπές, είναι πολύ άκομψο να επιχειρήσει κάποιος να καταθέσει το δικό του «αφήγημα» για αναγέννηση της υπαίθρου, τουριστικές επενδύσεις και πολυσχιδής δράσεις. Με αυτές τις προϋποθέσεις θα επιχειρήσω να καταθέσω τη δική μου πρόταση που κυοφορεί μια δόση συμβατής λύσης με την πραγματικότητα. Η άποψη μου αντλεί ενδείξεις από τη δεκαετία του 80 και ίσως ακόμη παλαιότερα, αλλά θα περιοριστώ στην εποχή που βίωσα την δυναμική του παραθερισμού σε ορεινά χωριά. Τη δεκαετία του 80 λοιπόν ανήκα στη κατηγορία των παιδιών που με τις οικογένειες τους μίσθωναν ένα σπίτι σε χωριό και βίωναν για ένα μήνα τουλάχιστον, αξέχαστες εμπειρίες εμπλουτισμένες με βιωματικές δράσεις συναστροφές με ανθρώπους του χωριού που είχαν να αφηγηθούν θρύλους και ιστορίες. Προσωπικά βίωσα τα καλύτερα καλοκαίρια, πολύ κοντά από τη πόλη της Καλαμάτας, σε ένα ορεινό χωριό στα σύνορα Μεσσηνίας, Αρκαδίας. Η καθημερινότητα τόσο για τους μικρούς όσο και για τους ενήλικες αποκτούσε μια τροπή ευεργετική καθώς δημιουργήθηκαν φιλιές, πραγματοποιούνταν αυτοσχεδιάζοντας πάντα, πεζοπορικές εξορμήσεις σε γειτονικά χωριά και πάντα υπήρχε επίσκεψη μια ή δυο φορές τη μέρα σε καφενεία ή εξοχικά κέντρα της περιοχής. Η επαφή με τη φύση ήταν τρόπος ζωής και δεν υπήρχε κάποιο πλάνο ή προγραμματισμός καθώς όλα έβρισκαν τη ροή τους ακόμη και η ανάγκη για κατάνυξη καθώς υπήρχαν πολλά μοναστήρια στην περιοχή. Η προσωπική μου εμπειρία συμβαδίζει με την εμπειρία πολλών παιδιών εκείνης της εποχής. Πέρα της θετικής αποτίμησης για τον παραθεριστή υπήρξε μια «δεξαμενή» τόσο οικονομικής όσο και ψυχικής ευμάρειας για τους κατοίκους των χωριών. Κάποιοι εξασφάλιζαν ένα εισόδημα μέσα από την ενοικίαση και την παροχή υπηρεσιών από τα πάσης φύσεως καταστήματα (όχι μόνο εστίασης) και σχεδόν όλοι οι κάτοικοι ένιωθαν το χωριό τους να σφύζει από ζωή και να αποτελεί επίκεντρο. Σήμερα υπάρχουν χωριά στην ορεινή Μεσσηνία που μπορούν να ανταπεξέλθουν στο «μοντέλο» του παραθεριστικού κέντρου, αρκεί κάποιοι ιδιοκτήτες να επιθυμήσουν να συμβιβαστούν με την ιδέα της «παραχώρησης» για παραθερισμό των «κλειστών» πολλές φορές για όλο τον χρόνο σπιτιών τους. Στην εποχή του διαδικτύου όσο απομακρυσμένο και αν είναι ένα τέτοιο χωριό ο παραθεριστής μπορεί να έχει τα ψώνια ακόμη και στην πόρτα της παραθεριστικής του κατοικίας. Παράλληλα τα ορεινά χωριά της Μεσσηνίας αποτελούν ιδανικό προορισμό για βιωματικές προσεγγίσεις και δασική αναψυχή καθώς από τα περισσότερα ξεκινούν ήπιες διαδρομές στη φύση. Στο νομό μας υπάρχουν παρθένα δάση καταφύγια άγριας ζωής κ.λ.π. Αν κάτι θα πρέπει να φροντίσουν οι τοπικοί σύλλογοι και όσοι εμπλέκονται στα κοινά είναι στα χωριά αυτά να υπάρχουν σημάνσεις για κάποιο φυσικό μνημείο ή μονοπάτι ή αξιοθέατα. Για την ανάδειξη ενός μνημείου της φύσης απαιτείται μεγάλη προσπάθεια και φέρνω το παράδειγμα του Πλάτανου της Άρνας Αρκαδίας που έλκει το ενδιαφέρον των επισκεπτών καθώς αποτελεί σύμβολο και σήμα κατατεθέν ενός μικρού χωριού. Εκτιμώ πως είναι η κατάλληλη στιγμή να αναδείξουμε εκείνα τα χωριά που μπορούν να γίνουν παραθεριστικά κέντρα ενώ παράλληλα θα πρέπει να στρέψουμε το βλέμμα στη δασική αναψυχή.

Το Λαδοκαρβελιώτικο γεφύρι στον Ταΰγετο

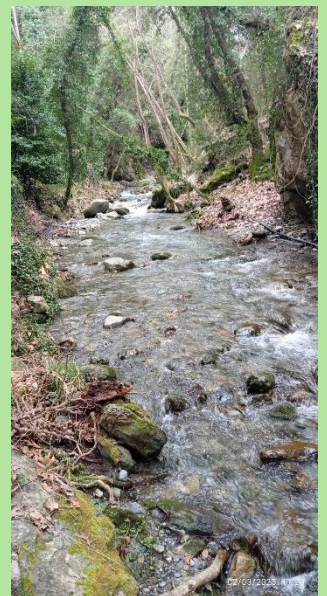

Ένα γεφύρι που είναι χαρακτηρισμένο από το Υπουργείο Πολιτισμού σαν ιστορικό διατηρητέο μνημείο και προσφέρεται για περιήγηση και δασική αναψυχή βρίσκεται ανάμεσα σε δύο ορεινά διαμάντια του Ταΰγету, τα χωριά Λαδάς και Καρβέλι.

Κάτω από το γεφύρι κυλά το ποτάμι Μύτικας ή Δαφναίος. Χαρακτηριστικό της ιστορικής γέφυρας είναι τα δύο τόξα, ενώ στα βόρεια της είναι το χωριό Λαδά και νότια το χωριό Καρβέλι. Το ποτάμι αποτελεί ένα φυσικό όριο ανάμεσα στα γραφικά χωριά ενώ η γέφυρα τα ενώνει για πάρα πολλά χρόνια και αποτελούσε πέρασμα των ταξιδιωτών από την Σπάρτη και το Μυστρά προς την Καλαμάτα.

Η ομορφιά της τοποθεσίας είναι απaráμιλλη και ελκυστική όλες τις εποχές του χρόνου. Η ευρύτερη περιοχή είναι κατάλληλη για περιήγηση και προσεγγίζεται πολύ εύκολα το γεφύρι τόσο από τον επαρχιακό δρόμο όσο και από τα χωριά με μονοπάτια.

Στο πλαίσιο των δράσεων για την προώθηση της δασικής αναψυχής στον Ταΰγετο, η πεζοπορική βιωματική ομάδα «Τα Γεράκια» παροτρύνει την επίσκεψη στην περιοχή και θα επιμεληθεί δράσεις γύρω από την ευρύτερη περιοχή.

Αρτεμισία, Ι.Μ. Μελέ: Ιδανικός προορισμός δασικής αναψυχής

Ανάμεσα στις δεκάδες διαδρομές που ξεκινούν από τα πανέμορφα χωριά του Ταΰγету, αξίζει όποιος επιθυμεί να καρπωθεί τα οφέλη της δασικής αναψυχής που προσφέρει αυτό το βουνό, να ακολουθήσει την διαδρομή που συνδέει την Αρτεμισία με την Ι. Μονή Μελέ (Τιμίου Προδρόμου).

Πρόκειται για μια ήπια διαδρομή (μικρότερη από 1 χιλιόμετρο) που προσφέρει όμως ανεμπόδιση θέα στην Αρτεμισία και την γύρω περιοχή, επιτρέπει στον περιηγητή να νιώσει την «ανάσα» του Ταΰγету καθώς διασχίζει μια περιοχή γεμάτη εικόνες και χρώματα που έχουν την «υπογραφή» του. Μην ξεχνάμε η Αρτεμισία είναι περίπου στα μισά της διαδρομής του εθνικού οδικού δικτύου που συνδέει τη Καλαμάτα με τη Σπάρτη άρα και βρίσκεται στην καρδιά του Ταΰγету.

Φθάνοντας στην Ιερά Μονη Μελέ η εικόνα που αντικρίζεις μοιάζει με πίνακα ζωγραφικής και ενεργοποιούνται εκείνες οι αισθήσεις που ανακουφίζουν τον σύγχρονο άνθρωπο τον καταβεβλημένο από την ρουτίνα των υποχρεώσεων της καθημερινότητας. Στη κατάφυτη θέση που έχει χτιστεί η Ιερά Μονή, το βλέμμα του επισκέπτη περιστρέφεται τότε στη φύση τότε στην αρχιτεκτονική του μνημείου και απολαμβάνει τη συμμετρία και την άριστη συνεργασία της φύσης με την αρχιτεκτονική. Μια τόσο ήπια διαδρομή που μπορεί να συνδυαστεί με ξενάγηση στην ιστορία του μοναστηριού αλλά και του χωριού είναι κατάλληλη για όλες τις ηλικίες.

Στο τέλος της περιήγησης ο επισκέπτης της Αρτεμισίας έχει να επιλέξει ανάμεσα σε αρκετές παραδοσιακές ταβέρνες και καφενεία που προσφέρουν τοπικά εδέσματα αλλά και τοπικά προϊόντα. Έτσι η Αρτεμισία που ενδείκνυται και για άλλες πεζοπορικές εξορμήσεις ακόμη και μέσα στο χωριό μπορεί να αποτελέσει όπως και τα γύρω χωριά επίκεντρο δράσεων δασικής αναψυχής.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ Η 2η κατά σειρά

ΔΑΣΙΚΗ ΑΝΑΨΥΧΗ Πεζοπορική εξόρμηση

ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

11:00 π.μ

Τουριστικό Ταΰγέτου

συνδιοργάνωση
«Σύλλογος Απανταχού Λαδαιών»
«Τα Γεράκια»

Αντάμωμα φίλων του βουνού παραθεριστών & παλαιών κατασκηνωτών

Ο βιωματικός χαρακτήρας και η μεγάλη συμμετοχή σε συνδυασμό με τη φυσική ομορφιά της ευρύτερης περιοχής κοντά στο Τουριστικό περίπτερο του Ταΰγέτου, συνέβαλλαν στην πετυχημένη έκβαση της πεζοπορικής εξόρμησης που διοργάνωσαν ο σύλλογος Απανταχού Λαδαιών και η ομάδα Τα Γεράκια την Κυριακή (20 Οκτωβρίου). Στη δεύτερη αυτή σύναξη σε διάστημα τριών μηνών με σημείο εκκίνησης το Τουριστικό περίπτερο συμμετείχαν παλαιοί κατασκηνωτές, παραθεριστές φίλοι του βουνού, μικρά παιδιά και λάτρεις των εναλλακτικών δράσεων και ήπιων διαδρομών ακόμη και από γειτονικούς νομούς. Η πεζοπορική εξόρμηση πραγματοποιήθηκε στον δασικό που ενώνει τις κατασκηνώσεις της περιοχής κοντά στο Τουριστικό, όπου και έγινε αναφορά πριν την εκκίνηση της αξίας των κατασκηνώσεων αλλά και της αξίας του βουνού στην πορεία των περασμένων δεκαετιών, όπου «φιλοξένησε» χιλιάδες παραθεριστές στις Σιλίμποβες και στις κατασκηνώσεις. Η δράση της Κυριακής ανήκει στην προσπάθεια τόσο του συλλόγου Απανταχού Λαδαιών όσο και της ομάδας Των Γερακιών για την ανάδειξη της δασικής αναψυχής στη συγκεκριμένη περιοχή αλλά και στον Ταΰγετο γενικότερα. Η προσπάθεια αυτή στηρίζεται και από πολίτες εκτός της Καλαμάτας ενώ με την παρουσία του εκπροσώπησε το χωριό του για άλλη μια φορά ο πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Ο ΔΑΡΑΣ, Βασίλης Καπακλής. Η σύζευξη και η κοινή στρατηγική για δράσεις που θα προσελκύσουν επισκέπτες στην ύπαιθρο είναι κοινό όραμα για τους συμμετέχοντες. Τον συντονισμό της δράσης είχαν η Αθηνά Μασουρίδου, η Νίκη Γιαννακοπούλου και ο Γιάννης Λάσκαρης. Η δράση πραγματοποιήθηκε με ελεύθερη συμμετοχή.

Αντάμωμα & ορεινή σύναξη
ΣΙΛΙΜΠΟΒΕΣ-ΤΑΪΓΕΤΟΣ
Παλαιών παραθεριστών
Παλαιών κατασκηνωτών
Φίλων του βουνού

Δασική αναψυχή
ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΙΟΥΛΙΟΥ 10:30 π.μ.
Τουριστικό Ταΰγέτου

Υπό την μέριμνα
-Πολιτιστικού Συλλόγου
Απάνταχού Λαδαίων
-Πεζοπορικής Βιωματικής Ομάδας
«Τα Γεράκια»

Οι κατασκηνώσεις και ο καταλυτικός τους ρόλος στην αναγέννηση του Ταΰγétου

(Γράφτηκε τη Κυριακή, 14 Αυγούστου 2022)

Όσοι από παιδιά έχουν βιώσει τις προηγούμενες δεκαετίες τον Ταΰγετο μέσα από την εμπειρία των κατασκηνώσεων έχουν συνδεθεί μαζί του και στα χρόνια της ωριμότητας, ενώ δεν παρέλειψαν να μεταλαμπαδεύουν αυτή τους τη λαχτάρα για τη ζωή στο βουνό στις επόμενες γενιές. Στην καρδιά του αγέρωχου Ταΰγétου λειτουργούν η λειτούργησαν τέσσερις κατασκηνώσεις στη μεριά της Μεσσηνίας και μια στη μεριά της Λακωνίας. Τα παλαιότερα χρόνια κάποιοι από εμάς θυμούνται κοντά στις ΣΙΛΙΜΠΟΒΕΣ να διαμένουν οικογένειες όπως και στο δάσος της ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ. Τροφοδότης για το βουνό αλλά και για όσους διέθεταν προϊόντα προς πώληση και καταστήματα εστίασης υπήρξε η ανθρώπινη παρουσία στο βουνό. Παράλληλα η μόνιμη παρουσία κατά το θέρος είχε δημιουργήσει και μια «ασπίδα» άτυπης πυροπροστασίας καθώς η έντονη κινητικότητα στους δασικούς και η παρουσία των δασοπυροσβεστών εξάλειψε κάθε πιθανότητα ανεξέλεγκτης πυρκαγιάς. Κάτι που βιώσαμε και ζήσαμε έντονα μετά το 98. Μέχρι και τις καταστροφικές πυρκαγιές του 2007 πολλές οικογένειες από τα αστικά κέντρα ακόμη και τον χειμώνα επισκέπτονταν τα γραφικά και όμορφα χωριά του Ταΰγétου και την ευρύτερη περιοχή. Δράσεις συλλόγων και κατοίκων συνέβαλλαν να μη χαθεί στο πέρασμα των πολύ δύσκολων χρόνων η επαφή έστω και λίγων από εμάς που ζούμε στα αστικά κέντρα με το βουνό.

Μετά από δύο χρόνια δυσκολιών στην λειτουργία των κατασκηνώσεων αυτό το καλοκαίρι με ιδιαίτερη χαρά ανακαλύψαμε πως απέκτησαν ζωή οι κατασκηνώσεις μαζί και το βουνό. Η ζωή στη κατασκήνωση ήταν μια εκδοχή βιωματικού τουρισμού όπως τα τελευταία χρόνια θα αποκαλούσαμε όσοι ανακαλύπτουμε τις νέες μορφές τουρισμού. Στην ουσία όμως είναι μια μοναδική εμπειρία στη φύση και μια βιωματική προσέγγιση και διείσδυση από μικρή ηλικία στην ομαδική ζωή. Αυτό που θα αποκαλούσαμε διαβούλευση στις τοπικές κοινωνίες κάποιοι το κληρονομήσαμε από τις βραδινές συζητήσεις με τις ομάδες κάτω από τον έναστρο ουρανό. Κάτω από ατελείωτες ώρες συζητήσεων ο καθένας μπορούσε να καταθέσει τις απόψεις του για θέματα της καθημερινότητας αλλά και ζητήματα που αφορούσαν τη σφαίρα της κοινωνιολογίας η της θρησκείας. Οι κατασκηνωτές μάθαιναν και μαθαίνουν τα παιδιά να περιηγούνται στο βουνό να «συνομιλούν» και να συνδέονται μαζί του σε τέτοιο βαθμό που καλλιεργείται μια σχέση σχεδόν ερωτική με αποτέλεσμα οι μικροί

κατασκηνωτές του σήμερα να είναι οι συχνοί επισκέπτες του αύριο. Πέρα της ζωής που δίνουν στο βουνό τα επισκεπτήρια στις κατασκηνώσεις λειτουργούν και ως τρόπος έλξης και άλλων συγγενικών η φιλικών προσώπων για να γνωρίσουν τη λειτουργία των κατασκηνώσεων να επισκεφθούν τα γύρω χωριά τα μοναστήρια και να σταθούν σε μια ταβέρνα.

Παρατηρητήρια του Ταΰγέτου

Συγκεκριμένα καταγράψαμε δύο από αυτά που βρίσκονται στη Μεσσηνία και στα σύνορα Μεσσηνίας Λακωνίας Αρκαδίας παρουσιάζοντας τα μέσα από ομάδες κοινωνικής δικτύωσης ως τοποσημα του βουνού που συγκεντρώνουν το ενδιαφέρον του παρατηρητή της φύσης συμβάλλουν στην πυροπροστασία ενώ έχουν κομβική θέση για τους μνημένους στον τουρισμό της περιπέτειας της περιήγησης και του θεματικού τουρισμού Σε ιδανική θέση με απρόσκοπτη θέα και μέσα στη καρδιά του βουνού στα παρατηρητήρια μπορούν να αναπτυχθούν δραστηριότητες με στόχο την περιβαλλοντική

ευαισθητοποίηση ενώ το γεγονός πως είναι προσιτά και σε ειδυλλιακή θέση είναι ιδανικά για όσους θέλουν όλες τις εποχές του χρόνου να γευθούν τη μαγεία του δάσους. Παράλληλα σε συνεργασία με την αρμόδια υπηρεσία τα παρατηρητήρια κατά τους θερινούς μήνες μπορούν να συγκεντρώσουν ομάδες εθελοντών που θα παρατηρούν και θα επιβλέπουν τον Ταΰγετο για να προληφθεί μια

μεγάλη πυρκαγιά στο πολύπαθο βουνό.

